

מ"ת 63469/06/19 - מדינת ישראל נגד אחמד חוג'יראת, אמג'ד חוג'יראת

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 63469-06-19 מדינת ישראל נ' חוג'יראת(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 257499/2019

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. אחמד חוג'יראת (עציר) 2. אמג'ד חוג'יראת (עציר) ע"י ב"כ עו"ד שמואל ברזני

החלטה בקליפת הלוח

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של חבלה במזיד (משיב 1), עבירות בנשק, היזק בחומר נפיץ, נהיגה פוחזת (משיב 1) ותקיפה הגורמת חבלה של ממש (משיב 1); עוד יוחסו למשיב 1 עבירות של החזקת סכין שלא כדין, ותקיפה סתם.
2. המשיב 2 (להלן "אמג'ד") הנו בן אחיו של משיב 1 (להלן "אחמד").
3. בין אחמד ובין המתלוננים- מוחמד, אמין וקאסם גדיר, קיים סכסוך; מקורו של הסכסוך ככל הנראה בטענות אחמד כי מי ממשפחת המתלוננים תקפו אותו בצורה קשה, חבלו בו וכפתו אותו, השליכו אותו לבור ואף כיסו הבור באבנים. תיק זה נסגר מחוסר ראיות.
4. ביום 14/6/19, כך על פי כתב האישום, הגיעו המשיבים ברכב, למאפיית טאבון אלמרכז בביר אל מכסור, שם שהו המתלוננים (המאפיה נמצאת מול בית מוחמד גדיר).
5. אחמד, כך נטען, קילל המתלוננים וזרק לעבר רכבם מפתח ברגים "צלב" שפגע ברכב; קצת לאחר חצות הליל, בתחילת 15/6/19, חזרו המשיבים למקום- והשליכו מטען חבלה מאולתר המורכב מצינור מתכת, לכיוון ביתו של מוחמד; המטען התפוצץ ונגרמו נזקים לרכב מזדה שהיה במקום.
6. אחמד האיץ את מהירות רכבו בכוונה להימלט מהמקום (כך על פי האישום), במרחק מטרים ספורים ממקום

האירוע פגע בהולך רגל אחמד (חאזם) גדיר וכן התנגש ברכב טויוטה וגרם לו נזק.

7. למחרת היום כשבאו שוטרים לעצור את אחמד, נצפה אחמד אוחז סכין מחוץ לתחומי חצרו. בזמן עימות שנערך בין אחמד לבין אמין גדיר, **בתחנת המשטרה**, קם אחמד ותקף את אמין שלא כדין בכך שבעט ברגליו.

8. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים כנגדם.

9. ביום 1/7/19 טען ב"כ המשיבים כי קיים קושי בנוגע לתשתית הראייתית משני טעמים עיקריים- ראשית, הצביע ב"כ המשיבים על סתירות בגרסאות המתלוננים בהודעותיהם; שנית- הצביע ב"כ המשיבים על חוות דעת מומחי החבלה בתיק, לפיהן לא נמצאו שרידי חומרי נפץ, אלא שיירים של חומר פירוטכני. מכאן, טען ב"כ המשיבים, שאין עסקינן בחומר נפיץ או בנשק. ביחס ליתר האישומים לא חלק ב"כ המשיבים על קיומה של תשתית ראייתית לכאורה להוכחתם.

10. ב"כ המבקשת שב על הטענות המפורטים בבקשה.

דין -

11. כידוע, בשלב זה, ההכרעה נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כשיש לבחון קיומו של סיכוי סביר להוכחת אשמה (בש"פ 562/18); מדובר בתשתית לכאורית בלבד, אשר רק פירכות וסתירות מהותיות תשלולנה אותה תשתית (בש"פ 4458/18).

12. ביהמ"ש אינו נדרש למשקל העדויות או מהימנות עדים (בש"פ 1899/18); אין די בהצבעה על סתירות קלות בדברי העדים על מנת לשלול התשתית הלכאורית (בש"פ 352/11), ויש צורך בסתירות המקעקעות לחלוטין הגרסה על מנת לכרסם בפוטנציאל הראייתי בשלב הלכאורי

13. ככלל, על בית המשפט לבחון גם בשלב המעצר קיומן של תוספות ראייתיות (בש"פ 6206/05 נאצר), אך די בראיה מסייעת או מחזקת לכאורית (בש"פ 2571/11).

14. שתיקת נאשם בחקירתו יכולה לחזק התשתית הראייתית (בש"פ 562/18; בש"פ 916/18).

15. גם ראיות נסיבתיות יכולות להתגבש לכלל מארג של ראיות היכולות להצדיק הותרת נאשמים במעצר (בש"פ 1977/94 אוחנה); השאלה היא עצמת הראיות. ראה גם בש"פ 8311/13 אברמוב, פסקה 21 והאסמכתאות שם.

בחינת הראיות הקונקרטיות בתיק דנן -

הודעות

16. אין חולק לקיומו של סכסוך בין המשיב 1 ואמין, אשר לטענת המשיב 1 לפני כשנה חטף והכה אותו.
17. קאסם גדיר העיד כי ביום האירוע בסמוך לשעה 23:00 עת היה עם אמין מול המאפייה, הגיעו המשיבים ברכב מסוג וולוו אפור, אחמד קילל את אמין ואיים שישרוף אותו, ולאחר מכן זרק מפתח גלגלים לכיוון רכבו של אמין, וגרם נזק לדלת האחורית.
- הוא התקשר למשטרה, וניידת הגיעה זמן קצר לאחר מכן. לאחר עזיבת הניידת את המקום, הגיעו המשיבים ברכב, אחד מהם הדליק רימון זרק לכיוון הבית. קאסם זיהה את אחמד כמי שנהג ברכב, והמשיב 2 ישב לצידו. הרימון נזרק מחלון הנוסע ליד הנהג. בזמן שהמשיבים נמלטו מהמקום, הם דרסו את אחמד גאזם גדיר, ופגעו ברכב. (הודעה מיום 14.6.19)
18. אמין בהודעתו מיום 15.6.19 חזר על גרסתו של קאסם להשתלשלות האירועים אותו יום, אולם הצליח לזהות רק את אחמד ברכב.
19. מוחמד גדיר טען כי ראה את אחמד נוהג ברכב ומשליך את מטען הצינור לכיוון בית דודו, לא זיהה את הנוסע ליד אחמד (19.6.19)
20. מוחמד גדיר שלביתו נזרק המטען המאולתר, זיהה את המשיבים כמי שהיו ברכב הוולוו ממנו נזרק המטען לביתו. מוחמד טען כי הנוסע ליד הנהג זרק את המטען. (21.6.19)
- יחד עם זאת, בהודעתו מיום 25.6.19 הודה מוחמד כי לא ראה את מי מהמשיבים ברכב, אלא רק זיהה כי הרכב כרכבו של המשיב 1.
21. אחמד גדיר זיהה אף הוא את אחמד כנהג רכב הוולוו ממנו נזרק מטען צינור (הודעה מיום 15.6.19)
22. חוסיין גדיר, בעל המאפייה, זיהה את המשיבים כמי שהיו ברכב וזרקו מפתח גלגלים לעבר אמין שפגע ברכבו; לאחר עזיבת ניידת המשטרה, ראה את המשיבים חוזרים ברכב הוולוו של המשיב 1, ראה את אחמד מדליק משהו וזרק מהחלון (25.6.19)
23. המשיב 2 טען כי ביום האירוע היה לבד והסתובב ברגל "איפה הייתי בדיוק אני לא חייב להגיד. אני שותק מה, עדיף

לי לשתוק" (15.6.19)

משנתבקשה תגובתו כי עדים ראו שהיה ברכב עם המשיב 1, זרקו מטען מאולתר לכיוון ביתו של מוחמד ומהלך ניסיון להימלט מהמקום דרסו את אחמד חאזם גדיר ופגעו ברכב השיב - "אני לא נהג אני לא משתלט באוטו ובהגה, תביא מצלמות"

24. בסתירה לגרסתו, טען אחיו מג'ד כי המשיב 2 היה ביום האירוע כל היום בבית, בערב אכלו יחד עם המשפחה ארוחת ערב, ואז ישבו יחד במרפסת עד השעה 00:00-0:30. לאחר מכן, המשיב 2 הלך לישון. לא ידע להבהיר הסתירה בינו לבין גרסת אחיו אמג'ד "אני מה איכפת לי, וזה מה שהיה..". מג'ד אישר שלאחמד יש רכב מסוג וולוו (16.6.19)

25. המשיב 1 בהודעתו מיום 16.6.19 טען כי ביום האירוע היה בבית, ואישר כי בבעלותו רכב מסוג וולוו בצבע כסף. בשלב מאוחר יותר טען כי היה עם אישה, שלא יכול לומר שמה בחורשות אלון הגליל מהשעה 20:00 עד 2-3 לפנות בוקר. המשיב 1 סיפר כי רכבו נמצא במוסך בשל פגיעות בדלת מצד ימין, ומשנשאל ממה הפגיעות ברכב תחילה שתק, ואז טען כי רכב פגע ברכבו עת היה בחניה.

בחקירתו מיום 26.6.19 משעומת עם הראיות שהצטברו כנגדו שמר המשיב 1 על זכות השתיקה.

26. ההודעות ממקומות המשיבים לכאורה ברכב, ביום ומועד האירועים - הן באירוע הקללות וזריקת מפתח גלגלים לעבר רכבו של אמין, והן מאוחר יותר, בזריקת המטען המאולתר לעבר ביתו של מוחמד גדיר.

27. יש עדים המזהים את המשיבים ואת הרכב כרכבו של המשיב 1.

28. סתירות בין הודעות המשיב 2 לגרסת אחיו מג'ד באשר למקום הימצאו ביום האירוע, מטילות ספק בגרסת המשיב 2.

29. שתיקת המשיב 1 עם עימות מול הראיות שהצטברו כנגדו מחזקת אף היא התשתית הראייתית.

30. לאור האמור, סבורני כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית כעולה מהעדויות לביסוס המיוחס למשיבים בכתב האישים.

31. משאיני נדרש בשלב הלכאורי דן לבחינת מהימנות עדים, לא מצאתי כי יש בסתירות חלק מהעדים בנוגע לזהות זורק המטען, והטענה כי היה נוסע נוסף מאחור, כדי לקעקע לחלוטין גרסת המבקשת, ולכרסם בפוטנציאל הראייתי.

נשק- וחומר נפיץ

32. כזכור, טען ב"כ המשיבים כי עסקינן במטען שלא הכיל חומר נפיץ, על כן לא היה מקום להאשים את המשיבים בעבירות נשק, לא כל שכן בהיזק בחומר נפיץ.

33. את עיקר יהבו משליך ב"כ המשיבים על מסמכים ק"ע ו- קס"ט בקלסר המוצגים- חוות הדעת של החטיבה לזיהוי פלילי, מטא"ר, מומחית חומרי הנפץ- הגב' יונית כשרמן.

34. בחוות הדעת מיום 26/6/19 קובעת גב' כשרמן, כי צינור המתכת בעל שתי הטבעות, הצינור שנתפס לאחר האירוע, לא מכיל חומר נפיץ.

35. אין חולק כי בתיק קיימת גם חוות דעת נוספת, של מר רון שטמפר, (סומנה קע"ט) לפיה אמנם לא נמצא חומר נפיץ במטען הצינור, אך על בסיס הפיוח בחלקו הפנימי של הצינור, ואופן קריעת דסקות פקקי הפליז, ניתן להעריך כי נעשה שימוש בחומר נפיץ **פירוטכני במטען החבלה**. המומחה מטעים כי "בכוחו של מטען חבלה זה קרוב לוודאי להמית אדם בעת פעולתו/ התפוצצותו".

36. נשאלת השאלה אם מטען פירוטכני, להבדיל מחומר נפיץ מרסק, יכול להיחשב כמטען נפיץ וכנשק, לצרכי האישום, ולו מהבחינה הלכאורית בשלב זה.

37. לאחר שבחנתי הדברים, סבורני כי גם בנושא זה קימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת האישומים כנגד המשיבים

38. חוק העונשין מגדיר נשק, בין היתר כ"תחמושת, פצצה, רימון, או כל חפץ נפיץ אחר שבכוחם להמית אדם או להזיק לו, לרבות חלק של אחד מאלה" (ראה סעיף 144 (ג) (3) לחוק). סעיף 144 (ה) לחוק העונשין קובע, כי תעודה החתומה בידי קצין משטרה, תשמש ראיה לכך כי חפץ מסוים הוא נשק, בכוחו להמית, כל עוד לא הוכח אחרת.

39. משקיימת חוות דעת מומחה הקובעת כי גם מטען פירוטכני בכוחו להמית, לא כל שכן להזיק לאדם, די בכך בשלב לכאורי זה של ההליך, כדי להקים תשתית ראייתית לכאורית להוכחת האישום בנשק.

40. זאת ועוד- כזכור, על פי צילומי הזירה נראה כי מטען הנפץ שהושלך גרם נזק, אם כי לא רב, לרכב המזדה שחנה בסמוך. ברי כי מקום בו מטען גורם נזק לרכב, עלול הוא לגרום נזק לגוף אדם, ודי בכך להקים תשתית ראייתית לכאורית לכך שהמטען הנו נשק.

41. העובדה כי במטען אין חומר נפץ מרסק, אלא חומר פירוטכני, אינה מעלה ואינה מורידה לנושא זה.

42. אשר לנושא החומר הנפיץ- חוק חמרי נפץ התשי"ד 1954, מגדיר חומר נפץ כ- "לרבות כל חומר שהממשלה הכריזה עליו, באכרזה שפורסמה ברשומות[1], כעל חומר נפץ לענין חוק זה, וכן אביזריו של כל חומר נפץ לרבות פתיל, רקיטה, פצץ, תרמיל וכל הסגל או תכשיר אחר"

43. אכרזת חמרי נפץ (חמרי נפץ מאושרים), תשנ"ט 1999, כוללת גם רכיבים פירוטכניים, ולרבות זיקוקים (ראה סוג 11 באכרזה)

44. עיון בפסיקה יעלה כי לא אחת **הורשעו** נאשמים בעבירות נשק, ובעבירות של היזק בחומר נפיץ, גם על יסוד מטענים פירוטכניים

ראה למשל **תפ (מר') 33009-05-16** העוסק במטען צינור (דומה לזה בו עסקינן כאן); **תפ"ח (חי') 4067/07 מ"י נ' רמי מוסא**- מטען פירוטכני; **ת"פ 49632-01-18 מ"י נ' שיינברג** (תערובת פירוטכנית כבסיס להרשעה בשני האישומים כמו כאן).

45. על אחת כמה וכמה משעסקינן בשלב לכאורי- בו די בממצאי המעבדה, להקים תשתית ראייתית; ראה למקרים דומים- **בש"פ 3266/14 אבו גויעד נ' מ"י**; **בש"פ 3437/10 מ"י נ' שם טוב דרי**.

46. משכך, אני קובע קיומה של תשתית ראייתית להוכחת האישום בעבירות הנשק ובעבירות של היזק בחומר נפיץ, ולאור ההסכמה- גם ביחס ליתר רכיבי האישום.

ניתנה היום, א' תמוז תשע"ט, 04 יולי 2019, בהעדר הצדדים.